

OD VINJETE DO PREVZEMA PREMOŽENJA - PRI DOLGOTRAJNI OSKRBI Z INTERVENTNIM ZAKONOM. Še vedno ne razumete? Potem ste na pravem mestu. Gremo lepo po vrsti.

Na prvi pogled se zdijo vinjetni popusti, Centri za socialno delo (CSD), Zakon o dolgotrajni oskrbi in interventni zakon popolnoma nepovezane teme. Ena se tiče cestnin, druga socialne pomoči, tretja skrbi za starejše, četrta pa izrednih razmer. Vendar pa pod površjem ti elementi niso le povezani; so simptomi in orodja istega, korenitega premika v razmerju med posameznikom in državo. Skupni imenovalec je vzpostavitev administrativnega sistema, ki temelji na zbiranju in povezovanju podatkov za pogojevanje pravic in storitev. "Pogodba", ki se sklepa, ni klasična pogodba med enakopravnima stranema. Je enostranski, administrativni vstop v sistem, kjer posameznik v zameno za ugodnost ali storitev preda podatke in se podredi logiki sistema, katerega polnih posledic se pogosto ne zaveda.

Pa dobro, kaj imajo vinjete s tem? Seveda, država ničesar ne podari ljudem, čeprav se zdi, da je s tem poplačala naklepne zastoje... Vinjetni popusti? Da. Gre za mikrokozmos podatkovne izmenjave. Popust pri nakupu vinjete za invalide je najpreprostejši primer tega načela. Ne gre več za splošno pravico, temveč za pogojno ugodnost. Da bi posameznik to ugodnost uveljavil, mora sistemu dokazati svoj status. To stori tako, da dovoli državi (v tem primeru DARS-u), da preveri njegove osebne podatke v drugih državnih bazah. Tukaj se sklene prva mini "pogodba": "Daj mi dostop do svojih podatkov, jaz pa ti dam finančno ugodnost." Ta transakcijski odnos vzpostavlja temeljni princip: pravice niso več samoumevne, temveč jih je treba aktivno uveljavljati s predajo podatkov v digitalni sistem, ki preverja, nadzoruje in odobri.

Center za socialno delo (CSD) izvaja centralizacijo socialnega profila.

CSD-ji so korak naprej v tej logiki. Tu ne gre več za eno samo ugodnost, ampak za cel spekter socialnih transferjev. Da bi posameznik prejel pomoč, mora CSD-ju razkriti svoj celoten socialno-ekonomski profil. CSD postane osrednji zbiralec in upravljalec najbolj občutljivih podatkov o najbolj ranljivih. "Pogodba" je tu že bolj resna. V stanju stiske posameznik prostovoljno vstopi v sistem, ki ga v celoti preveri in nadzoruje. Sistem ni več le pasivni ponudnik pomoči, ampak aktivni upravljalec posameznikovega socialnega tveganja.

Vrhunec sistema? Tukaj ga imate! Dolgotrajna oskrba in interventni zakon. Zakon o dolgotrajni oskrbi, še posebej v kombinaciji z interventnim zakonom, predstavlja kulminacijo te systemske logike. Tu ne gre več le za popust ali socialni transfer, ampak za temeljno življenjsko potrebo – skrb v starosti. In prav tu postane "pogodba" najbolj problematična. Vsi elementi se zlijejo v eno: Centralizacija ključnih osebnih podatkov v sistemu za dolgotrajno oskrbo (CSD) je zasnovan kot "digitalni panoptikon", ki povezuje zdravstvene, finančne, premoženjske in socialne podatke. Pogojna pravica je pravica do oskrbe in ni več brezpogojna, temveč je pogojena s celotnim premoženjem posameznika in njegove družine. Meja 120.000 evrov postane orodje za "aktivacijo zasebnega premoženja".

Interventni zakon kot pospeševalec. Ta zakon, prvotno namenjen naravnim nesrečam, postane orodje za pospešitev administrativnih postopkov in onemogočanje učinkovite pravne obrambe. Da, pogodba obstaja. In njeno ime je "Soglasje". To je tisti obrazec, ki ga posameznik podpiše, da

bi vstopil v sistem dolgotrajne oskrbe. Vendar to ni pogodba med enakimi. Je pravni dokument, ki ga posameznik podpiše v stanju stiske in ranljivosti. S tem podpisom prostovoljno vstopi v sistem, mu dovoli dostop do vseh svojih podatkov in ga pooblasti za izvajanje "vseh drugih potrebnih dejanj". Ta pogodba je v resnici bjanko menica. Je en sam podpis, ki sproži nepovraten administrativni proces, na koncu katerega je lahko odvzem poslovne sposobnosti in prodaja družinskega premoženja – vse to pa poteka po črki zakona.

Vinjetni popusti, CSD in Zakon o dolgotrajni oskrbi so del iste zgodbe. Zgodbe o prehodu od socialne države, ki temelji na pravicah, k administrativni državi, ki temelji na podatkovnem nadzoru in pogojevanju. Interventni zakon v tej enačbi deluje kot katalizator, ki zagotavlja hitrost in učinkovitost sistema na škodo pravne varnosti posameznika. "Pogodba" pa je iluzija izbire; je past soglasja, kjer je vstop prostovoljen, izstop pa nemogoč.

Ljubljana, 16. 11. 2025

Mag. Mihael Bellis

PDF: <https://tinyurl.com/2s4napzj>

WORD: <https://tinyurl.com/53r4unuh>

[Primorske Novice](#) [Državni svet RS](#) [Državni zbor RTVSLO.si](#) [Večernji list RTV 365 RTV Slovenija](#) [DNEVNIK.hr](#) [Dnevnik RTVSLOinfo](#) [Delo Večer RTL.hr](#) [Ministrstvo za pravosodje RS/Ministry of Justice](#) [Odmevi RTVSLO.si](#) - [Zabava in slog](#) [Gibanje Svoboda Ljubljana](#) [Ustavno sodišče Republike Slovenije](#) [@Poudari](#)

PS

K objavi izvirnega avtorskega besedila dodajamo, da MDDD pri reševanju konkretnih socialnih primerov deluje nestrokovno, neodgovorno, krivično in popolnoma asocialno, kar velja tudi za njihove satelite CSD-je in Sočo, na katero se sklicujejo pri svojem kategoričnem odločanju. Zato prikriti naklep kraje privatnega premoženja z interventnim zakonom o dolgotrajni oskrbi sploh ne preseneča. Hvala g. M Bellis-u za razkritje, ki je podrobneje razloženo v polinkanih pdf in word dokumentih zgoraj.

[Yoda](#)

v sodelovanju z [Virtualno elitno enoto za hitra posredovanja](#)